

Medicijnen bij hart- en vaatziekten

Informatie van de Hartstichting

Bij een hart- of vaatziekte worden vaak verschillende medicijnen voorgeschreven. Ze zijn nodig om het hart te ontlasten of om (nieuwe) hart- en vaatziekten te voorkomen. Meestal zijn ze langere tijd nodig, soms levenslang. Ook als u zich al beter voelt of geen klachten (meer) heeft.

De informatie in de bijsluiter van deze medicijnen is vaak ingewikkeld geschreven en moeilijk te lezen. Ook is het voor patiënten niet altijd duidelijk waarom de arts een bepaald medicijn voorschrijft. Aanvullende informatie kan dan nuttig zijn.

Om die reden beschrijft de Hartstichting algemene informatie over medicijnen die bij hart- en vaatziekten worden voorgeschreven. Als service aan onze patiënten bieden we u hierbij, met toestemming van de Hartstichting, een papieren weergave van medicijninformatie die te vinden is op www.hartstichting.nl/hart-vaten/medicijnen. We raden u aan op deze webpagina's te kijken voor nog meer aanvullende informatie over dit onderwerp.

Meest gebruikte medicijnen bij hart- en vaatziekten

De meest voorgeschreven medicijnen bij hart- en vaatziekten zijn:

- Antistollingsmiddelen
- Maagbescherming
- Bètablokkers
- Calciumblokker
- Cholesterolverlagers
- Medicijnen bij hartritmestoornissen
- Nitraten
- Plastabletten
- RAS-remmers
- SGLT2-remmers

Aan elk van deze medicijngroepen is informatie beschikbaar. U vindt er onder andere informatie over:

Stofnamen en merknamen

- De stofnaam verwijst naar de werkzame stof van het medicijn. De stofnaam wordt in de bijsluiter vermeld.
- Sommige medicijnen dragen de naam van de werkzame stof.

De informatie in deze folder is van algemene aard en is bedoeld om u een beeld te geven van de zorg en voorlichting die u kunt verwachten. In uw situatie kunnen andere adviezen of procedures van toepassing zijn. Deze folder is dan ook slechts een aanvulling op de specifieke (mondelinge) voorlichting van uw specialist of behandelaar.

- De merknaam wordt door de fabrikant aan het medicijn gegeven. Een merknaam kunt u herkennen aan de ® die erachter staat.

In deze folder vindt u een overzicht van de in deze brochure besproken stofnamen.
In de geneesmiddelenindex kunt u zoeken op stof- en merknamen.

Bijwerkingen

De bijwerkingen van een medicijn staan, voor zover deze bekend zijn, in de bijsluiter. Vaak zijn de bijwerkingen in het begin het meest heftig en worden ze minder naarmate het lichaam beter ingesteld raakt op de medicijnen.

Bij bijwerkingen is het belangrijk de arts te raadplegen en samen te zoeken naar een oplossing. Raadpleeg bij klachten de arts, ook als de klachten pas na meerdere weken of maanden ontstaan. Mogelijkheden zijn het verlagen van de dosering of overstappen op een ander medicijn met een vergelijkbare werking.

Bijwerkingen kunt u landelijk melden bij Bijwerkingencentrum Lareb via www.Lareb.nl.

Let op

De informatie in deze brochure kan nooit in de plaats komen van het persoonlijk advies van uw eigen arts en apotheker. Volg hun advies op, ook als dat afwijkt van wat u in deze brochure kunt lezen.

Volg ook altijd de aanwijzingen op het etiket en houd de voorgeschreven dosering aan. Stop nooit zelf met medicijnen.

Antistollingsmiddelen

Antistollingsmiddelen zijn medicijnen die de stolling van het bloed verminderen of vertragen. Ze worden ook wel bloedverdunners genoemd. Dit is eigenlijk niet de juiste naam. Het bloed wordt niet dunner, het stolt alleen minder snel.

Antistollingsmedicijnen zorgen ervoor dat het bloed minder snel stolt. Bij een wondje aan de vinger wordt er heel snel een korstje gevormd. Aan de binnenkant van de vaten gebeurt iets soortgelijks. Bij een beschadiging van een bloedvat probeert het lichaam de bloeding zo snel mogelijk te stoppen. Het risico is dat een stolsel dat zo ontstaan is, kan losschieten en ergens anders een vat afsluit. Zo kan er een hart- of herseninfarct ontstaan.

Wanneer antistollingsmedicijnen?

Artsen schrijven antistollingsmedicijnen voor bij ongewenste stolsels of een risico hierop:

- Bij angina pectoris (pijn op de borst of hartkramp);
- Na een hartinfarct;
- Na een TIA of een herseninfarct;
- Bij boezemfibrilleren;
- Bij trombose of etalagebenen;
- Bij longembolie;

- Na het plaatsen van een kunstklep;
- Bij bedlegerige mensen.

Antistollingsmiddelen herstellen de balans: het bloed mag niet te veel stollen en ook niet te weinig, want dan kunnen ongewenste bloedingen ontstaan.

De arts kan drie soorten bloedverdunners voorschrijven:

- Bloedplaatjesremmers;
- Krachtige antistollingsmedicijnen;
- Antistollingsmedicijnen per injectie/infuus.

Bloedplaatjesremmers

Bloedplaatjesremmers voorkomen dat bloedplaatjes aan elkaar klonteren en een stolsel vormen. Deze groep medicijnen is het minst krachtig in het remmen van de stolling.

Stofnamen

Werkzame stoffen zijn: acetylsalicylzuur (aspirine), carbasalaatcalcium, clopidogrel, dipyridamol, prasugrel, ticagrelor.

Bijwerkingen

Bloedplaatjesremmers hebben niet veel bijwerkingen en zijn gemakkelijk in gebruik. De meest voorkomende bijwerkingen zijn:

- Sneller ontstaan van bloedingen en blauwe plekken;
- Wondje stopt minder snel met bloeden;
- Maag- of darmbloedingen. Daarom wordt een bloedplaatjesremmer vaak in combinatie met een maagbeschermer gegeven.

Krachtige antistollingsmedicijnen

Er zijn twee groepen antistollingsmiddelen die sterker werken dan bloedplaatjesremmers: vitamine K-antagonisten (VKA's) en directe antistollingsmiddelen (Directe Orale Anti Coagulantia of DOAC).

VKA's

VKA's worden nog bij een beperkte groep patiënten voorgeschreven. Vitamine K is nodig voor de aanmaak van stollingsfactoren in het bloed. VKA's werken vitamine K tegen. Zo zorgen ze er indirect voor dat het bloed minder stolt.

Een nadeel is dat de werking van VKA's kan schommelen door het veranderen van de voeding, bij ziekte of door gebruik van andere medicijnen. Daarom is controle van de zogenaamde INR-waarde nodig. Aan de hand van die waarde wordt de dosering steeds aangepast. Dit kan de trombosedienst doen of de patiënt zelf.

VKA's worden nog bij een beperkte groep patiënten voorgeschreven

Stofnamen

Stofnamen van stollingsremmers of VKA's zijn: acenocoumarol en fenprocoumon.

Bijwerkingen

De meest voorkomende bijwerkingen van VKA's zijn:

- Sneller ontstaan van bloeduitstortingen en blauwe plekken;
- Wondje stopt minder snel met bloeden;
- Maag- of darmbloedingen.

In acute situaties, bijvoorbeeld een spoedoperatie, moet de arts de werking van VKA's soms afremmen/couperen om bloedingen te voorkomen. Dit kan door het toedienen van vitamine K.

DOAC

Directe Orale Anti Coagulantia (DOAC) heeft de voorkeur boven VKA: zij hebben rechtstreeks invloed op één van de stollingseiwitten.

Stofnamen

De volgende stofnamen van DOAC zijn in Nederland op de markt: apixaban, dabigatran, rivaroxaban en edoxaban.

Voordelen

Voordelen ten opzichte van VKA's zijn:

- Elke dag dezelfde dosis;
- Stabiele werking, geen controle van stollingstijd (INR) nodig;
- Begeleiding door de trombosedienst is niet nodig;
- Minder bijwerkingen;
- Het is aangetoond dat de kans op een hersenbloeding kleiner is en net zo goed beschermd tegen een herseninfarct.

Acute situaties bij antistolling gebruik

Bij VKA's kunnen artsen vitamine K toedienen om de anti stollende werking tussentijds te stoppen, bijvoorbeeld bij een spoedoperatie. Bij alle DOAC is er een tegenmiddel om in deze situaties in te zetten.

Maagbeschermers

Maagbeschermers (protonpompremmers) maken de kans kleiner dat u maagklachten krijgt. Daarom is het belangrijk dat u het gebruikt als u bijvoorbeeld maagklachten heeft of een medicijn gebruikt die maagklachten kan geven bijvoorbeeld antistollingsmiddelen.

Stofnamen

Stofnamen van maagbeschermers zijn: pantoprazol, omeprazol, esomeprazol, rabeprazol, lansoprazol.

Bijwerkingen

De meest voorkomende bijwerkingen zijn:

- Hoofdpijn;
- Duizeligheid;

- Buikpijn;
- Misselijkheid;
- Obstipatie;
- Diarree;
- Flatulentie;
- Huiduitslag.

Bètablokkers

Bètablokkers ontlasten het hart. De belangrijkste effecten zijn het verlagen van de hartslag en de bloeddruk.

Voor wie?

Artsen schrijven bètablokkers voor bij diverse hart- en vaataandoeningen, bijvoorbeeld:

- Na een hartinfarct;
- Bij angina pectoris (pijn op de borst of hartkramp);
- Bij hoge bloeddruk;
- Bij sommige hartritmestoornissen.

De belangrijkste effecten van bètablokkers zijn:

- De bloeddruk daalt;
- De hartslag verlaagt;
- Het hart pompt rustiger bloed rond;
- Het hart hoeft hierdoor minder hard te werken.

Stofnamen

Er zijn verschillende bètablokkers. Stofnamen zijn: atenolol, acebutolol, betaxolol, bisoprolol, carvedilol, celiprolol, labetalol, metoprolol, nebivolol, oxprenolol, pindolol, propranolol en sotalol.

Bijwerkingen

De meest voorkomende bijwerkingen van bètablokkers zijn:

- Duizeligheid;
- Maagdarmklachten (misselijkheid, braken, diarree of verstopping);
- Zweten;
- Koude handen en voeten;
- Erectie stoornissen;
- Nare dromen/nachtmerries;
- Vermoeidheid.

Veel van deze bijwerkingen treden vooral in het begin van de behandeling op. Het lichaam moet zich nog instellen op de lagere bloeddruk en hartslag. In de bijsluiter staat de volledige lijst met bekende bijwerkingen en ook de mogelijke wisselwerking met andere medicijnen.

Overgevoeligheid

Mensen die bètablokkers gebruiken, kunnen overgevoelig reageren op de bestanddelen van het medicijn. Verschijnselen zijn bijvoorbeeld huiduitslag, galbulten of jeuk.

Ernstige overgevoeligheid is te merken aan benauwdheid of een opgezwollen gezicht. Ga bij deze ernstige klachten onmiddellijk naar een spoed arts. Bij mildere klachten is het verstandig met de voorschrijvend arts te overleggen over mogelijke alternatieven.

Effecten bij sporten

Het gebruik van bètablokkers heeft ook voor sporters gevolgen. Met name bij intensief sporten kunnen bètablokkers zorgen voor een verminderde prestatie bij inspanning, omdat:

- De maximale hartslag niet meer bereikt wordt (alsof er een rem op het hart staat);
- Sneller oververhitting ontstaat met klachten zoals moeheid, duizeligheid, misselijkheid, dorst, wazig zicht en krampen;
- Sneller uitdrogingsverschijnselen optreden;
- Sneller een te laag glucosegehalte in het bloed ontstaat;
- Met klachten zoals duizeligheid, trillen, honger en zweten.

Sporters kunnen dan ook beter een duursport doen dan een sport waarbij explosieve kracht gevraagd wordt. Vormen van duursporten zijn joggen, fietsen, zwemmen en wandelen.

U merkt misschien dat uw prestatie minder is dan zonder bètablokkers, maar dit is wel weer te verbeteren door training. Wilt u intensief gaan sporten, vraag dan uw behandelend arts om gericht advies.

Calciumblokkers

Calciumblokkers zijn medicijnen die worden voorgeschreven aan hart- en vaatpatiënten om het hart te ontlasten en de bloeddruk te verlagen. Calcium is nodig om spieren te laten samentrekken. Calciumblokkers verslappen de spieren en verwijden de bloedvaten zodat het bloed goed kan stromen. Effecten van calciumblokkers kunnen zijn:

- De bloeddruk daalt;
- De hartslag gaat omlaag;
- De zuurstoftoevoer naar de hartspier verbetert.

Voor wie?

Calciumblokkers worden soms voorgeschreven bij:

- Hoge bloeddruk, als andere medicijnen bijwerkingen geven of onvoldoende werken.
- Angina pectoris, vooral als mensen geen bètablokkers verdragen of bij Prinzmetal angina pectoris.
- Hartritmestoornissen (calciumblokkers met de stofnamen verapamil en diltiazem).
- Fenomeen van Raynaud om verkrampde vaten in de huid te verwijderen.

Stofnamen

Stofnamen van calciumblokkers zijn onder andere: amlodipine, barnidipine, diltiazem, felodipine, isradipine, lacidipine, lercanidipine, nicardipine, nifedipine, nisoldipine, nitrendipine en verapamil.

Bijwerkingen

Bijwerkingen van calciumblokkers kunnen zijn:

- Opgezwollen enkels en onderbenen;
- Hoofdpijn, warmtegevoel en blozen;
- Draaierigheid en een licht gevoel in het hoofd;
- Obstipatie.

Meestal verdwijnen de klachten na enkele weken. Raadpleeg de arts als de bijwerkingen last blijven geven.

Cholesterolverlagers

De behandeling van hoog cholesterol bestaat uit adviezen voor een gezonde leefstijl.

Eventueel wordt dit aangevuld met cholesterolverlagende medicijnen. Een lager cholesterol vermindert het risico op het krijgen van hart- of vaatziekten.

Er zijn verschillende soorten medicijnen om het cholesterolgehalte in het bloed verlagen. Statines worden het meest voorgeschreven zoals simvastatine, atorvastatine, rosuvastatine, pravastatine en ook ezetimib kan voorgeschreven worden. Soms in combinatie met simvastatine.

Statines

Statines remmen de aanmaak van cholesterol in de lever.

Ze hebben de volgende effecten:

- Verlaging van het cholesterolgehalte met 25-45%;
- Minder snel geïrriteerde binnenwand van de slagaders;
- Vertraging van het proces van slagaderverkalking.

U merkt er zelf niet veel van als het cholesterolgehalte daalt. U weet pas of de medicijnen voldoende werken als u uw cholesterolgehalte opnieuw laat testen. Als u stopt met statines, neemt het cholesterolgehalte weer toe. Daarom is het belangrijk dat u de medicijnen elke dag blijft innemen.

Bijwerkingen

Veel mensen gebruiken statines. Het medicijn wordt meestal goed verdragen. Mogelijke bijwerkingen zijn: maag- en darmklachten, vermoeidheid, hoofdpijn, duizeligheid en milde spierklachten.

De meeste klachten treden vooral in het begin van de behandeling op. Bespreek het met de arts als u er last van blijft houden.

Zeer zelden komen er ernstige spierklachten voor. De klachten zijn hevige spierpijn, krachtverlies, koorts en misselijkheid en braken. Heeft u last van deze spierklachten, neem dan direct contact op met de arts.

Soms werken statines niet voldoende of geven teveel bijwerkingen. Dan zijn er ook andere cholesterolverlagende medicijnen:

- Cholesterolabsorptieremmers (ezetimib): remmen de opname van cholesterol in de darmen
- Galzuurbindende harsen: onderbreken de kringloop van gal, een grondstof voor cholesterol;
- Fibraten: verlagen vooral het triglyceridgehalte
- Nicotinezuurderivaten: remmen de afbraak van vetten en hierdoor de aanmaak van cholesterol.

Een ander soort cholesterolverlagers zijn de PCSK9-remmers. Bijvoorbeeld Evolocumab en Alirocumab. Ze verlagen sterk het slechte LDL-cholesterol. Deze medicijnen moeten eens in de 2 tot 4 weken met een injectie toegediend worden. Het zijn dure medicijnen. Je komt hier alleen voor in aanmerking als andere cholesterolverlagers niet goed helpen en je een hoog risico op hart- en vaatziekten hebt.

Medicijnen bij hartritmestoornissen

Er zijn veel soorten medicijnen om hartritmestoornissen te behandelen. Ze zorgen ervoor dat de ritmestoornissen minder vaak optreden en minder heftig zijn. Ze genezen de ritmestoornissen niet. Daarom wordt het geadviseerd om ze elke dag te gebruiken.

Meestal krijg je deze medicijnen in de vorm van tabletten of capsules. Als de ritmestoornis niet vanzelf overgaat, is het soms nodig om het hartritme in het ziekenhuis te herstellen. Daar kan de medicatie dan via een infuus worden toegediend.

Effect medicijnen bij een ritmestoornis:

- Verlagen de hartslag;
- Zorgen voor een regelmatige hartslag.

Bekende voorbeelden van medicijnen bij hartritmestoornissen zijn:

- Bètablokkers (zie hoofdstuk 3);
- Calciumblokkers (zie hoofdstuk 4);
- Overige anti-aritmica, zoals flecaïnide, amiodaron, propafenon, kinidine en adenosine.
- Digoxine.

Bijwerkingen anti-aritmica

De belangrijkste bijwerkingen van anti-aritmica zijn:

- Duizeligheid/licht in het hoofd/(bijna) flauwvallen;
- Maag-darmklachten;
- Benauwdheid;
- Zonovergevoeligheid (amiodaron);
- Schildklierfunctiestoornis (amiodaron).

Bij klachten is het verstandig om met de voorschrijvend arts te overleggen over mogelijke alternatieven.

Nitraten

Bij klachten van pijn op de borst, bijvoorbeeld bij angina pectoris, kunnen nitraten genomen worden. Deze medicijnen verwijden de vaten. Hierdoor stroomt er uiteindelijk meer bloed door de kransslagaders, zorgen voor verlichting van de pijn.

Nitraten kunnen zo onder de tong worden aangebracht. Dit kan in de vorm van een tablet of een spray en geven zo een snelle verlichting. Een tablet wordt vaak als onderhoud voorgeschreven en heeft een langzamere verlichting.

Werking

Nitraten worden gebruikt in acute situaties, bijvoorbeeld om snel verlichting te geven bij pijn op de borst bij angina pectoris of acuut hartfalen. Nitraten worden ook gebruikt om een aanval van angina pectoris te voorkomen, bijvoorbeeld bij extra inspanning of hevige emoties.

Nitraten worden onder de tong aangebracht. Dit kan in de vorm van een tablet of een spray. Beide vormen hebben een vergelijkbaar effect. Sommige mensen gebruiken liever een spray, omdat ze last hebben van een droge mond.

Nitraten worden in het bloed omgezet in stikstofmonoxide. Deze stof geeft cellen in de bloedvaten het signaal om zich te verwijden. Zo kan er meer bloed doorheen. Ook spiercellen in de kransslagaders van het hart krijgen dit signaal. De betere toevoer van het bloed naar de hartspier, verlicht de pijn op de borst. Deze wordt snel minder of verdwijnt geheel. Nitraten werken tijdelijk en helpen de aandoening zelf niet genezen.

Stofnamen

- Stofnamen van kortwerkende nitraten zijn isosorbide-dinitraat (isordil), nitroglycerinespray;
- Stofnamen van langwerkende nitraten zijn isosorbide-mononitraat (monocedocard), nitroglycerinepleister (deponit).

Bijwerkingen

De meest voorkomende bijwerkingen van nitraten zijn een kloppende, bonzende hoofdpijn, soms met misselijkheid. Bij mensen met aanleg voor migraine kan dit middel een aanval uitlokken. Een andere bijwerking is duizeligheid, vooral bij te snel opstaan als gevolg van een lagere bloeddruk. Overgevoeligheid voor dit middel merkt u aan huiduitslag en jeuk.

Als u last krijgt van bijwerkingen neem dan contact op met uw arts. Ook als de bijwerkingen pas na meerdere weken of maanden ontstaan. Als klachten van pijn op de borst niet over gaan, neem meteen contact op met uw arts.

Plastabletten (diuretica)

Plastabletten (diuretica) zorgen ervoor dat u overtollig vocht kwijtraakt. Artsen schrijven plastabletten vaak voor bij onder andere hoge bloeddruk en hartfalen.

Sommige mensen houden te veel vocht vast, wat zorgt voor een hogere druk op de bloedvaten. Plastabletten voeren het te veel aan vocht af. Dit doen ze door de aanmaak van urine in de nieren te stimuleren.

Voor wie?

Artsen schrijven plastabletten onder andere voor bij of in combinatie van:

- Hoge bloeddruk;
- Hartfalen.

Bijwerkingen

De bijwerkingen van plastabletten komen vaak door een tekort aan kalium. Hierdoor kunnen de volgende klachten optreden:

- Spierpijn of -zwakte in de bovenbenen en armen;
- Ernstige vermoeidheid;
- Hartkloppingen;
- Borstvorming bij kalium sparende diuretica zoals spironolacton;
- Heftige buikklachten.

Er zijn verschillende soorten plasmiddelen:

- Zwakwerkende plastabletten;
- Sterkwerkende plastabletten;
- Kalium sparende plastabletten.

Zwakwerkende plastabletten (thiaziden)

Zwakwerkende plastabletten worden vaak voorgeschreven bij hoge bloeddruk.

Stofnamen

Stofnamen van zwak werkende plastabletten zijn: bendroflumethiazide, chloortalidon, chloorthiazide, clopamide, epitizide, hydrochloorthiazide en indapamide.

Sterkwerkende plastabletten (lisdiuretica)

Sterkwerkende plastabletten hebben een snelle en krachtige werking. Ze zijn nodig als het lichaam (plotseling) veel vocht vasthoudt.

Stofnamen

Stofnamen van sterkwerkende plastabletten zijn: bumetanide en furosemide.

Kalium sparende plastabletten

Kalium sparende plastabletten worden voorgeschreven bij een laag kaliumgehalte. Als plaspil hebben ze geen sterke werking. Ze remmen de werking van het hormoon aldosteron. Dit hormoon zorgt voor afvoeren van vocht, met behoud van kalium. De arts schrijft kalium sparende plastabletten vrijwel altijd in combinatie met andere plasmiddelen voor. Ze worden ook wel voorgeschreven om de pompkracht van het hart te verbeteren bij hartfalen.

Stofnamen

Stofnamen van kalium sparende plastabletten zijn: amiloride, eplerenon, spironolacton en triamteren.

RAS-remmers

RAS-remmers zijn medicijnen die de bloedvaten verwijden en zo de bloeddruk verlagen. Het lichaam regelt de bloeddruk onder andere via het Renine-Angiotensine-Systeem (RAS). Als de bloeddruk te laag is, krijgen de nieren een signaal. Via een aantal stappen maakt het lichaam het hormoon angiotensine-II aan. Dit zorgt voor verhoging van de bloeddruk.

RAS-remmers zijn onder te verdelen in:

- ACE-remmers (ACE is een eiwit dat nodig is bij de aanmaak van angiotensine-II)
- Angiotensine II-antagonisten
- Renine-remmers

Door gebruik van RAS-remmers wordt er minder angiotensine-II aangemaakt en verwijden de vaten. De bloeddruk daalt dan weer.

Voor wie?

Artsen schrijven RAS-remmers voor bij hoge bloeddruk, na een hartinfarct of bij hartfalen. Bij hoge bloeddruk hebben RAS-remmers niet de voorkeur. Om de bloeddruk te verlagen schrijft de arts meestal plastabletten of bètablokkers voor. Bij patiënten met diabetes, hartfalen en/of nierproblemen kan een RAS-remmer wel eerste keus zijn.

Stofnamen:

- ACE-remmers: lisinopril, perindopril, enalapril, captopril
- Angiotensine-II antagonisten: valsartan, losartan, telmisartan, irbesartan, candesartan
- Renine-remmers: aliskeren

Bijwerkingen

Bijwerkingen van RAS-remmers zijn onder andere:

- Duizeligheid, vooral bij opstaan uit bed of uit een stoel;
- Hoofdpijn;
- Vermoeidheid;
- Maag-darmklachten.

Bij ACE-remmers komt kriebelhoest voor als bekendste bijwerking. Als de hoest heel hardnekkig is en niet minder wordt na gebruik van een middel tegen kriebelhoest, is het verstandig om contact op te nemen met de arts.

SGLT2-remmers

Een SGLT2-remmer bevordert de afvoer van vocht met natrium en glucose en daardoor hart en nieren beschermt.

Voor wie?

Sinds kort is bekend dat een SGLT2-remmer goed werkt bij alle vormen van hartfalen. Ze worden nu ook voorgeschreven bij hartfalen met een stijve hartspier. Er wordt veel onderzoek gedaan naar meer medicijnen die kunnen helpen bij het hartfalen met een stijve hartspier.

De belangrijkste effecten van SGLT2-remmers zijn:

- Verbetering pompkracht van het hart;
- Daling van de bloeddruk
- Verlaging bloedglucose;
- Gewichtsverlies.

Stofnamen

Er zijn verschillende SGLT2-remmers. Stofnamen zijn: dapagliflozine, empagliflozine.

Bijwerkingen

De meest voorkomende bijwerkingen van SGLT2-remmers zijn:

- Urineweginfecties (belangrijk: goede hygiëne toepassen);
- Verhoogde urineproductie en/of frequenter plassen;
- Duizeligheid, lage bloeddruk en uitdroging.

Meer informatie

Vraag het uw arts

Met vragen over uw medicijnen kunt u terecht bij uw arts.

Folders met aanvullende informatie worden voor u klaargezet in uw patiëntenportaal MijnMMC.

Apotheek

Wilt u graag een persoonlijk advies over de medicijnen die u gebruikt, zoekt u achtergrondinformatie over uw medicijnen of heeft u vragen over de bijwerkingen van uw medicijn? Dan kunt u bij uw apotheek een gesprek of consult aanvragen. Dit is een gratis service van uw apotheek.

Op de website www.apotheek.nl kunt u terecht voor betrouwbare informatie over medicijnen. Hier kunt u ook uw vraag stellen aan de webapotheker.

Hartstichting

Wilt u meer weten over hart- en vaatziekten, kijk dan op: www.hartstichting.nl.

Bijwerkingencentrum Lareb

Wanneer er heftige bijwerkingen optreden bij gebruik van een geneesmiddel of bijwerkingen optreden en niet in de bijsluiter staan, dan wordt geadviseerd deze altijd te overleggen met uw arts of apotheker en daarnaast te melden bij Bijwerkingencentrum Lareb:

www.lareb.nl/Meld-bijwerking/Meldformulier.aspx.

Bronvermelding

De tekst in deze folder is met toestemming overgenomen van de website van de Hartstichting: www.hartstichting.nl/hart-vaten/medicijnen.

Op deze webpagina's vindt u nog meer informatie over medicijnen voor hart- en vaatpatiënten.

De Hartstichting kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid, volledigheid en actualiteit van de informatie in deze brochure.

Kijkt u voor de meest actuele versie van de informatie op www.hartstichting.nl/hart-vaten/medicijnen.